

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 26.01.1967, sp. zn. Tzv 42/66, ECLI:CZ:NS:1967:TZV.42.1966.1

Číslo: 31/1967

Právní věta: Bylo-li odvolání podáno jen ve prospěch obviněného, je uložení dalšího druhu trestu (peněžitého trestu), který napadeným rozsudkem uložen nebyl, porušením zákazu reformace in peius (§ 259 odst. 4 tr. ř.).

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 26.01.1967

Spisová značka: Tzv 42/66

Číslo rozhodnutí: 31

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Odvolání, Zákaz reformace in peius

Předpisy: 141/1961 Sb. § 254 odst. 1
§ 259 odst. 4

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 31/1967 sb. rozh.

Bylo-li odvolání podáno jen ve prospěch obviněného, je uložení dalšího druhu trestu (peněžitého trestu), který napadeným rozsudkem uložen nebyl, porušením zákazu reformace in peius (§ 259 odst. 4 tr. ř.).

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 26. 1. 1967, sp. zn. [Tzv 42/66.](#))

Rozsudkem vojenského obvodového soudu ze dne 27. 9. 1966 byl obviněný uznán vinným trestným činem výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák., protože dne 21. 5. 1966 kolem půlnoci spolu s voj. A. a B. bezdůvodně napadli kolemjdoucího občana P, tohoto bili a způsobili mu lehké poranění. Za to byl obviněnému uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 8 měsíců, přičemž k jeho výkonu byl zařazen do první nápravně výchovné skupiny.

Z podnětu odvolání obviněného, které směřovalo do nepodmíněnosti uloženého trestu odnětí svobody, vyšší vojenský soud zrušil napadený rozsudek ve výroku o nepodmíněnosti trestu odnětí svobody a ve výroku, jímž byl obviněný pro výkon trestu zařazen do první nápravně výchovné skupiny. Trest odnětí svobody v nezměněné výši pak vyšší vojenský soud podle § 58 odst. 1 písm. b)

tr. zák. s ohledem na přijatou záruku podmíněně odložil na zkušební dobu 2 let.

Současně vyšší vojenský soud podle § 53 odst. 2 tr. ř. věta první tr. zák. uložil obviněnému peněžitý trest ve výši 600,- Kčs a pro případ, že by výkon tohoto trestu mohl být zmařen, stanovil podle § 54 odst. 3 tr. zák. náhradní trest odnětí svobody na 1 měsíc.

Na základě stížnosti pro porušení zákona podané předsedou Nejvyššího soudu zrušil Nejvyšší soud citovaný rozsudek vyššího vojenského soudu ve výroku o peněžitém trestu.

Z odůvodnění:

Předseda Nejvyššího soudu ve stížnosti pro porušení zákona vytýká soudu druhého stupně pochybení v tom, že uložením peněžitého trestu byl v neprospěch obviněného porušen zákon v ustanovení § 259 odst. 4 tr. ř.

Nejvyšší soud přezkoumal ve smyslu ustanovení § 267 odst. 1 tr. ř. napadený rozsudek v celém rozsahu a zjistil, že zákon byl porušen.

Nejvyšší soud ze spisového materiálu především zjistil, že obviněný se ve svém odvolání domáhal přiznání dobrodiní podmíněného odsouzení, což odůvodnil odkazem na svůj nezávadný předchozí život, na okolnosti případu a současně upozornil, že za jeho nápravu nabízí záruku společenská organizace jeho nynějšího pracoviště.

Z řádně podané záruky této společenské organizace je pak patrné, že zmíněný kolektiv po projednání na své výrobní poradě závodnímu výboru ROH převzetí společenské záruky doporučil proto, že obviněný žije spořádaně, vykazuje dobrou pracovní morálku a je na pracovišti oblíben.

Vyšší vojenský soud, jak je patrné z jeho rozsudku, dospěl proto k správnému přesvědčení, že s ohledem na nabídnutou záruku společenské organizace za nápravu obviněného, lze výchovného účelu trestu u něj dosáhnout bez přímého výkonu trestu odnětí svobody. Zrušení výroku o nepodmíněnosti trestu odnětí svobody z právě naznačeného důvodu však soud druhého stupně neopravňovalo k úvaze o uložení dalšího druhu trestu, který soudem prvního stupně uložen nebyl.

Soud druhého stupně totiž přehlédl, že přísnějším trestem ve smyslu § 259 odst. 4 tr. ř. je takový trest, který oproti trestu, uloženému soudem prvního stupně, zhoršuje postavení obviněného. V daném případě uložení dalšího druhu trestu, trestu peněžitého, u něhož je pro případ jeho nedobytnosti soud povinen ve smyslu ustanovení § 54 odst. 3 tr. zák. stanovit náhradní trest odnětí svobody, který je ze zákona nepodmíněný, zhoršuje postavení obviněného oproti situaci, ve které se nacházel u soudu prvního stupně. V tomto konkrétním případě byl také ve smyslu § 54 odst. 3 tr. zák. stanoven náhradní trest odnětí svobody na 1 měsíc.

Soud druhého stupně tím, že obviněnému uložil trest peněžitý, přestože nebylo podáno odvolání prokurátora v neprospěch obviněného, porušil zákon v ustanovení § 259 odst. 4 tr. ř.